

прийняття, мають покращити та полегшити процес втілення мікроавіації у виробництво більш якісної сільськогосподарської продукції. За подальшої підтримки органами державної влади процесів втілення новітніх технологій Україна матиме змогу в цілому підвищити якісний рівень виробництва аграрних продуктів.

Список використаних джерел:

1. Данкевич В.Є. Діджиталізація у сфері земельних відносин [Електронний ресурс] / В.Є. Данкевич – Режим доступу: <https://agropolit.com/blog/350-didjitalizatsiya-u-sferi-zemelnih-vidnosin>
2. Юн Г.М. Застосування безпілотних літальних апаратів у сільському господарстві / Г.М. Юн, Д.В. Мединський // Наукові технології. – 2017. – № 4(36). – С. 335–341
3. Wadhvani P. LiDAR in Mapping Market Statistics 2020-2026 [Електронний ресурс] / S. Kasnale, P. Wadhvani – Режим доступу: <https://www.gminsights.com/industry-analysis/lidar-in-mapping-market>

Шинкаренко А. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ОРГАНІЗАЦІЯ ТА КОНТРОЛЬ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
НА ПІДПРИЄМСТВІ**

У сучасних умовах інноваційна діяльність має важливе значення для розвитку підприємства і економіки в цілому. Особливу увагу також необхідно приділяти організації інноваційної діяльності підприємства.

Необхідність інноваційної діяльності зумовлена постійним розвитком сучасного суспільства, підвищенням вимог до таких процесів виробництва, як прискорення термінів виконання, збільшення обсягів виготовлення, підвищення якості продукції, задоволення поточних потреб.

Під інноваційною діяльністю розуміють діяльність, спрямовану на використання результатів науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, технічних досягнень для створення і поширення нової або удосконаленої продукції, яка реалізується на ринку; діяльність у вигляді нового або вдосконаленого

технологічного процесу, використовуваного на практиці; діяльність з урахуванням нового підходу до соціальних послуг. Здійснення інноваційної діяльності дозволяє знизити витрати виробництва, підвищити продуктивність праці, збільшити випуск продукції високої якості.

Іншими словами, інноваційна діяльність – це діяльність, спрямована на організацію і здійснення інноваційного процесу на підприємстві, тобто на створення інновації. Для правильної організації інноваційного процесу необхідно розуміння його сутності і закономірностей.

Поняття «інновації» застосовується до всіх нововведень, як у виробничій, так і в організаційній, фінансовій, науково-дослідницькій, професійній підготовці та інших областях діяльності підприємства, а також воно стосується будь-яких удосконалень, забезпечуючи економію коштів і навіть створення умов для такої економії. Інноваційна діяльність підприємства являє собою процес введення нововведення в систему виготовлення продукції та управління у вигляді винаходів або нових методів організації виробництва. Основними компонентами інноваційної діяльності підприємства виступають нововведення і капітальні вкладення [2].

Метою інноваційної діяльності підприємства є мінімізація собівартості продукції або послуг, а також підвищення її конкурентоспроможності [4].

Прибуток, отриманий від інновацій може також служити інвестиціями для розвитку інших сфер діяльності підприємства. Отримання прибутку дозволяє говорити про те, що мета будь-якого комерційного підприємства була досягнута, в зв'язку з цим підприємця даний факт повинен стимулювати для подальшого розвитку інноваційної діяльності.

Економічний аналіз інновацій є важливим інструментом у визначенні внутрішніх резервів для підвищення рівня інноваційної активності, ефективності інновацій та стійкості підприємства [1]. Економічний аналіз інновацій є інструментом для розвитку управлінських рішень щодо підвищення ефективності діяльності підприємства, а також використовується для оцінки професійних

навичок і компетенцій менеджерів підприємств. Аналіз інновацій підприємства може здійснюватися в наступній послідовності [3]:

1. Визначення кількості наукових установ, науково-дослідних організацій, університетів, науково-дослідних підрозділів великих підприємств, лабораторій тощо, що беруть участь в інноваційній діяльності.

2. Визначення кількості співробітників, що здійснюють наукову і технічну діяльність, дослідно-конструкторські розробки окремо для кожного типу вищезазначених установ.

3. Розраховуються дані по зростанню зайнятості в інноваційній діяльності.

4. Проводиться аналіз загальної вартості інновацій.

Контроль в області інновацій має особливе значення у зв'язку з високими ризиками. Оцінка і аналіз інформації повинні дати відповіді на питання – чи потрібні додаткові ресурси, чи може організація забезпечити необхідну якість проектних робіт тощо. Контроль в області інновацій необхідно визначати за трьома критеріями: час – проект повинен бути реалізований у встановлені терміни; вартість – необхідно підтримувати бюджет проекту; якість – повинні бути дотримані певні характеристики проекту [2].

Отже, можна сказати, що інноваційна діяльність виступає значущим елементом реалізації основних законів розвитку суспільства, так як сприяє інтелектуалізації трудової діяльності, підвищенню наукоємності, також розширенню номенклатури продукції, підвищенню її якості, залучення у виробництво нових виробничих сил. Інновації – основа підприємництва, які властиві ринковій економіці.

Список використаних джерел:

1. Астраханкина Ю. С. Управленческие инновации как объект экономического анализа. *Инновационная наука*. 2016. № 5-1 (17). С. 17-19.
2. Емельянова О. В., Перцева Я. И. Механизм управления инновационной деятельностью. *Новый университет. Серия: Экономика и право*. 2016. № 5 (63). С. 86-90.
3. Маковий Н. Ф., Кудряшов В. С. Стратегия развития высшего учебного заведения на основе формирования инновационных кластеров. *Петербургский экономический журнал*. 2014. № 1. С. 48-53.
4. Маркова Т. И. Инновация, инновационный процесс, инновационная деятельность: сущность, признаки, классификации. *Вестник Волжского университета им. В. Н. Татищева*. 2009. № 14. С. 38-45.

5. Перерва П. Г., Т. В. Інноваційна діяльність як фактор економічної безпеки промислового підприємства. Інформація та знання в системі управління інноваційним розвитком: монографія. заг. ред. Ю. С. Шипуліна. Суми : Триторія, 2018. Розд. 2.1.
6. Гринько Т.В. Основи управління адаптивним інноваційним розвитком підприємства / Т.В. Гринько // Проблеми економіки, 2011. – №3. – С. 94-97.

Шинкаренко А. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Здатність підприємства до інноваційних перетворень визначається його інноваційним потенціалом і залежить від його розміру. Інноваційний потенціал характеризує можливість компанії створювати інновації. Інноваційний потенціал виступає в різних роботах, як предмет дослідження, що слугував освоєнню для проведення критичного аналізу основних теоретичних положень в області інноваційної діяльності.

Життєвий цикл інновацій складається з наступних етапів:

- 1) зародження інновації (створення нових ідей, їх реалізація);
- 2) зростання інновації (прибуток від реалізації нових ідей збільшується);
- 3) зрілість (зростання обсягу продажів припиняється, тому що ринок перенаситився виробленим продуктом);
- 4) насиченість ринку (зменшується як зростання обсягу продажів, так і отримуваний прибуток);
- 5) відмирання (вироблений продукт більше не користується попитом на ринку і витісняється з нього) [1].

«Для найбільш ефективного інноваційного розвитку компанії необхідні кілька умов, які є фундаментом для цього розвитку»:

– Наявність достатнього технічного та інтелектуального потенціалу, необхідного для інновацій на підприємстві.